

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

6.Bf.197/2023/4.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. október 20. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. május 12. napján kihirdetett 29.B.381/2022/80. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt7 VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. május 12. napján, előkészítő ülésen kihirdetett 29.B.381/2022/80. számú ítéletével Terhelt7 VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetésében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés – helyesen – a) pont ac) alpont és b) pont], ezért öt halmazati büntetésül 1 év 8 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre és 150 napi tétel, napi tételenként 1.500.- forint, összesen 225.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Megállapította, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá a VII. rendű vádlottól lefoglalt 1.000.000.- forint összegre vagyonekobjást rendelt el a VII. rendű vádlottal szemben.

[2] Az előkészítő ülésen jelenlévő ügyész a kihirdetett ítélettel szemben fellebbezést jelentett be a VII. rendű vádlott terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés büntetés, valamint a próbaidő tartamának felemelése érdekében, míg a VII. r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

[3] Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség fellebbezése indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék, nem felelnek meg a Btk. 80.§ (1) bekezdésében írt büntetési céloknak, különösen a speciális prevenciónak, mivel a valóban túlsúlyban jelentkező enyhítő körülményekre alapozva a Btk.-ban szabályozott büntetési célok figyelmen kívül hagyásával eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. A bűncselekmény tárgyi súlyára és az elkövetés körülményeire figyelemmel az ügyészi álláspont szerint a Btk. 82. §-a (2) bekezdésben foglalt enyhítő szakasz alkalmazása az, ami a büntetési célok elérése érdekében szükséges és indokolt volt, ugyanakkor további enyhítésre okot adó körülmény nem merült fel, mivel a 2 éves alsó határa a büntetési tételnek nem volt túl szigorú. Mindezek alapján szükségesnek tartotta a vádlott tekintetében alkalmazott Btk. 82. §-a (4) bekezdésben foglaltak mellőzését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nemcsak a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama vonatkozásában hozott eltúlzottan enyhe ítéletet, de a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje sem igazodik a Terhelt7 VII. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, valamint a büntetéskiszabás körében felmerült körülményekhez, ezért a Btk. 80.§ (1) bekezdésében írt büntetési célok Terhelt7 VII. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés tartamának, valamint a végrehajtás felfüggesztése próbaidejének felemelésével érhetőek el.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.298/2023/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék a Be. rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást. A törvényszék a váddal lényegileg egyező tényállást állapított meg, indoklási kötelezettségének a Be. 562. § (2) és (4) bekezdésének figyelembevételével tett eleget, bár a jogszabályi hivatkozást elmulasztotta feltüntetni. A vádlott bűnösségét a Be. 565. § (1) bekezdés figyelembevételével rögzítette az elsőfokú bíróság. A főügyészségi álláspont szerint a VII. rendű vádlott cselekményeinek minősítése törvényes, azonban a (3) bekezdésnél az a/ac pont feltüntetése indokolt.

[5] Álláspontja szerint a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket megfelelően sorolta fel, azonban nem tulajdonított kellő jelentőséget a halmazatnak, továbbá annak, hogy ő bünszövetségben elkövető vádlottnak nyújtott bűnszeglyt. A tényállásból kitűnően édesanyja, a III. rendű vádlott vona be az elkövetésbe, azonban a VII. rendű terhelt felnőtt, családós férfi, akinek már kell lennie kellő ítélőképességének, felelősségérzetének, fel kell mérnie tetteinek következményeit. Az ügyészség mértékes indítványának megtételekor figyelembe vette a nagyobb számú enyhítő körülményt, melyek azonban – a cselekmények korrupciós jellegére is tekintettel – nem indokolják az ún. „kétszeres leszállást” az enyhítő szakasz alkalmazásánál. Hangsúlyozta, hogy a büntetés kiszabása során a generális prevenció szempontjának is hangsúlyt kell kapnia. Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

[6] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 29. B. 381/2022/80. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdését figyelembe véve a büntetést kiszabó részében változtassa meg, Terhelt⁷ VII. rendű vádlottat ítélje hosszabb tartamú, hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, egyebekben hagyja azt helyben.

[7] Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[8] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdés vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését, erre egyik érdekelt sem hivatkozott. Szabályt sértett a törvényszék, amikor a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 27/A. § (13) bekezdésében írtak ellenére az ítéletének, mint ügydöntő határozatnak a bekezdéseit nem látta el sorszámmal. Ez azonban a határozat érdemi felülbírálatának nem volt akadálya és az ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezhette.

[10] Törvényesen járt el a perbíróság, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. Helyesen járt el, amikor a 2023. május 12. napján tartott előkészítő ülésen végzésével a Be. 504. § (3) bekezdés alapján a VII. r. vádlottnak a 2023. április 14. napján tett bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta. A bizonyítékok értékelése a Be. 562. § (4) bekezdésében foglaltak alapján nem került rögzítésre az ítéletben.

[11] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően az ítéletében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a VII. r. vádlott korrupciós bűncselekményeit. Egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli

Főügyészség átiratában foglaltakkal, hogy a cselekmény jogszabályi megjelölésekor a Btk. 294. § (3) bekezdésénél az ac) alpont előtt elmulasztotta feltüntetni az a) pontot, a másodfokú bíróság azt ezúton pótolta. A VII. rendű vádlott a tényállásban leírt magatartásával megvalósította a 2 rendbeli, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és figyelemmel a (2) bekezdésre, a (3) bekezdés a) pont ac) alpontja és b) pontja szerint minősülő, bűnsegédként, előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette törvényi tényállási elemeit.

[12] A kiszabott büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés részben alapos.

[13] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete 5. oldalán helyesen vette számba és értékelte. A törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok maradéktalan eléréséhez a VII. rendű vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés – és pénzbüntetés – kiszabása szükséges. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a „kétszeres leszállást” lehetővé tévő enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés mértéke törvényes és megfelelően tükrözi az elkövetett bűncselekmények tényleges tárgyi súlyát is, ugyanakkor – osztva a Fellebbviteli Főügyészség érvelését – a felfüggesztés próbaidejének törvényi minimumhoz közelítő kiszabása figyelmen kívül hagyja a generális prevenció szempontjait. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének tartamát 3 évre súlyosította.

[14] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az így kiszabott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés szolgálja megfelelően a Btk. 79.§-ában meghatározott büntetési célokat és jelent kellő visszatartó erőt ahhoz, hogy a jövőben sem a VII. r. vádlott, sem mások ne kíséreljenek meg hasonló cselekményt elkövetni.

[15] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen határozta meg.

[16] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt a körülményt, hogy a VII. rendű vádlott haszonszerzés érdekében követte el a bűncselekményeket, hiszen a segítségért cserébe 1.000.000.- forintban részesült, így vele szemben a pénzbüntetés kiszabásának valóban helye volt, a napi tételek számának és az egy napi tétel összegének megállapításával is egyetértett az ítéltábla.

[17] A VII. rendű vádlottól lefoglalt pénzösszegre elrendelt vagyonek Kobzásról szóló ítéleti rendelkezést is törvényesnek találta az ítéltábla.

[18] A törvényszék egyéb – a feltételes szabadságra és a pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó – rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítéltábla – helyes indokaik alapján – helybenhagyta.

[19] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

Budapest, 2023. október 20.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.381/2022/80. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.197/2023/4. számú ítéletében írt változtatással Terhelt7 VII. rendű vádlott tekintetében 2023. október 20. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. október 20.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

..